

Sygnatura akt I C 1180/11

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Wrocław, dnia 8 października 2013 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Sławomir Urbaniak

Protokolant: Irmina Szawica

po rozpoznaniu w dniu 1 października 2013 r. we Wrocławiu

sprawy z powództwa M. S.

przeciwko W. D.

o ochronę dóbr osobistych i zapłatę

oddala powództwo.

I C 1180/11

UZASADNIENIE

Powód M. S. domagał się w pozwie zasądzenia na jego rzecz od pozwanego W. D. kwoty 500 000 zł tytułem zadośćuczynienia za krzywdę i szkodę niematerialną.

W uzasadnieniu żądania powód stwierdził, że do naruszenia jego dóbr osobistych doszło poprzez zachowania pozwanego polegające na sporządzeniu przez niego dwóch „falszywych” opinii lekarskich z dnia 20.06.2006 r. i 14.02.2007 r., wykonanych na zlecenie Prokuratury Rejonowej Psie Pole do sprawy 1 Ds. 2916/06, w których pozwany poświadczył wielokrotnie nieprawdę.

Pozwany w swojej opinii powoływał się na rzekomą nieczytelność dokumentacji medycznej, kart informacyjnych z badania chirurgicznego i laryngologicznego wykonanych w dniu 1.02.2005 r. w Wojewódzkim Szpitalu (...) w L. i wpisów do książeczki zdrowia powoda z 3.02.2005 r. dotyczących konsultacji neurologicznej w (...) we W.. Obowiązkiem biegłego było zwrócenie się do właściwego organu o udostępnienie czytelnej i kompletnej dokumentacji w celu sporządzenia rzetelnej opinii sądowo-lekarskiej. Biegły miał do dyspozycji całość akt sprawy, a nie tylko dokumentację medyczną i zlekceważył m.in. zachowanie sędziego Sądu Okręgowego w Legnicy K. B. w dniu 11.01.2005 r., która po stwierdzeniu obrażeń powoda, skierowała go na badania do Wojewódzkiego Szpitala (...) w L..

Powód wskazał dalej, że w dniu 7.01.2005 r. w trakcie jego pobytu w (...) we W. został dotkliwie pobity przez dowódcę zmiany jednostki – funkcjonariusza Służby Więziennej P. I., w wyniku czego powód doznał szeregu widocznych gołym okiem obrażeń głowy, w tym ucha prawego i jego okolic oraz skrzywienia przegrody nosowej. Doznał on trwałego uszczerbku na zdrowiu w postaci utraty słuchu w uchu prawym, w stopniu znacznym. W sprawie tego pobicia śledztwo, pod sygnaturą 1 Ds. 2916/06, prowadziła Prokuratura Rejonowa Wrocław – Psie Pole.

Pozwany W. D. nie ustosunkował się merytorycznie do roszczenia powoda i podnoszonych przez niego twierdzeń o okolicznościach faktycznych. Odpis pozwu po dwukrotnym awizowaniu pozostawiono w aktach ze skutkiem doręczenia. Pozwany, pomimo zawiadomienia, nie stawił się też na posiedzenia wyznaczone na rozprawę i nie wziął udziału w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód M. S. w 2005 r. przebywał w(...) we W., gdzie odbywał orzeczoną wobec niego karę pozbawienia wolności.

W dniu 12.01.2005 r. powód odbył wizytę lekarską w ambulatorium Zakładu Opieki Zdrowotnej (...)we W.. Po przeprowadzeniu badania laryngologicznego oraz tympanometrii, u powoda stwierdzono wówczas uszkodzenie błony bębenkowej po stronie prawej oraz niedosłuch przewodowy po stronie prawej.

W dniu 18.01.2005 r. podczas wizyty lekarskiej dr laryngolog M. M. stwierdził niewielką perforację wewnętrznej błony bębenkowej ucha prawego. Po wykonaniu dodatkowych badań w Poradni Laryngologicznej Wojewódzkiego Szpitala (...) we W., lekarz laryngolog stwierdził niewielkie zaburzenia przewodnictwa przewodowego ucha prawego (niedosłuch stopnia lekkiego) w zakresie tonów wysokich oraz średniego w zakresie tonów niskich.

Lekarz neurolog dr J. K. nie stwierdziła żadnych nieprawidłowości w zakresie stanu neurologicznego pacjenta.

(dowód: książeczka zdrowia powoda k.24-26, zeznania J. K. e-protokół z dnia 22.01.2013r. 01:15-05:49, zeznania M. M. e-protokół z dnia 22.01.2013r. 05:49-10:45).

W postępowaniu przygotowawczym prowadzonym przez Prokuraturę Rejonową Psie Pole do sprawy 1 Ds. 2916/06 w sprawie o pobicie powoda M. S. przedstawione zostały dwie opinie lekarskie z dnia 20.06.2006 r. i 14.02.2007 r. W opiniach tych pozwany-biegły sądowy W. D. wskazał m.in., że w oparciu o udostępnione materiały u M. S. stwierdzono: stan po urazie głowy z podbiegnięciem krwawym małżowiny usznej prawej i stan po niewielkiej perforacji błony bębenkowej z następczym niedosłuchem. Udostępniona dodatkowa dokumentacja nie daje żadnych podstaw do rozpoznania u pokrzywdzonego jakichkolwiek innych zmian urazowych zewnętrznych. Nie można na podstawie udostępnionych materiałów w sposób jednoznaczny i kategoryczny przyjąć, na ile stwierdzona u M. S. perforacja błony bębenkowej wpłynęła na pogorszenia się u niego słuchu. Nie można też stwierdzić, by rozpoznany u M. S. uraz głowy i uszkodzenie błony bębenkowej prawej uznać za powstałe jednocześnie, aczkolwiek wobec materiału sprawy uznać to należy za bardzo wysoce prawdopodobne. Obrażenia stwierdzone u M. S. są inne niż określone w art. 156 k.k. i brak jest na podstawie udostępnionych materiałów jednoznacznych obiektywnych podstaw do przyjęcia aby naruszały u niego czynności narządów ciała lub też skutkowały rozstrojem zdrowia na okres powyżej 7 dni.

(dowód: opinie sądowno- lekarskie W. D. – akta sprawy 1Ds 2916/06).

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie powód domagał się zasądzenia od pozwanego zadośćuczynienia w kwocie 500.000 zł za krzywdę wynikającą z nierzetelnie sporządzonych przez pozwanego opinii sądowno lekarskich wykonanych na zlecenie Prokuratury Rejonowej Psie Pole do sprawy 1 Ds. 2916/06, w których pozwany miał poświadczyć nieprawdę.

Podstawę prawną zgłoszonych w pozwie żądań stanowiły przepisy art. 23 k.c. w zw. z art. 24 k.c. w zw. z art. 448 k.c. Dla oceny zasadności zawartego w pozwie żądania niezbędne było zatem ustalenie, czy zgromadzony w sprawie materiał dowodowy wskazuje, że czynności podejmowane przez pozwanego W. D. prowadziły do naruszenia dóbr osobistych powoda, a jeśli tak, to czy fakt ten spowodował u powoda szkodę. To na powodzie, jako żądającym ochrony dóbr osobistych spoczywał ciężar dowodu, iż dobra te zostały naruszone przez działania pozwanego. Zgodnie bowiem z regułą wynikającą z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Przerzucenie ciężaru dowodu na pozwanego w procesie o ochronę dóbr osobistych, przewidziane w art. 24 k.c., dotyczy tylko dowodu wyłączenia bezprawności działania zagrażającego dobrom osobistym lub powodującego ich naruszenie – w razie udowodnienia przez powoda ich faktycznego naruszenia przez pozwanego, pozwany w celu uniknięcia odpowiedzialności musiałby wskazać, że działania powodujące naruszenie były zgodne z prawem.

W ocenie Sądu, zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie pozwala na stwierdzenie, by w realiach przedmiotowej sprawy doszło w ogóle do naruszenia dóbr osobistych powoda. W szczególności podnieść należy, że powód nie wyjaśnił na czym miało polegać naruszenie jego dóbr osobistych, jaki skutek odniosło nierzetelne – zdaniem powoda – sporządzenie opinii sądowo – lekarskiej przez pozwanego, do czego doprowadziła tak przedstawiona opinia sądowa i ostatecznie jaką szkodę bądź krzywdę spowodowało to u powoda M. S..

Powód domagając się w pozwie zapłaty zadośćuczynienia, wymienił jedynie ogólnikowe zarzuty dotyczące sporządzonej opinii, w tym powołał się na fakt, że pozwany nie zwrócił się o udostępnienie pełnej i czytelnej dokumentacji lekarskiej, nie uwzględnił dokonanych w książeczce zdrowia powoda wpisów z dnia 1.02.2005r. oraz zlekceważył zachowanie sędziego Sądu Okręgowego w Legnicy K. B., która w dniu 11.01.2005 r., po stwierdzeniu naocznie obrażeń powoda, skierowała go na badania do Wojewódzkiego Szpitala (...) w L..

Powoływane przez powoda okoliczności nie dają jednakże podstaw do przyjęcia, iż nastąpiło naruszenie jego dóbr osobistych. Analiza treści powołanych przez powoda fragmentów opinii sądowo lekarskiej w kontekście przedstawionych wpisów dokonanych przez lekarzy E. M., M. M. i J. K. w książce zdrowia powoda (k.24-26) nie daje żadnych podstaw do twierdzeń, że dobra osobiste powoda zostały naruszone treścią tych opinii sądowych pozwanego. Powód nie przedstawił żadnych dowodów, które wskazywałyby, że przedstawiona w postępowaniu przygotowawczym opinia biegłego W. D. była sporządzona nieprawidłowo, a zaniechania który miał się dopuścić biegły lekarz sądowy W. D. pozostawały w sprzeczności z zasadami sztuki wykonywanego zawodu. Przeprowadzone na tę okoliczność z wniosku powoda dowody z zeznań świadków należało uznać za niewystarczające.

W świetle całokształtu poczynionych rozważań Sąd doszedł do przekonania, że nie było podstaw do uwzględnienia roszczenia zgłoszonego przez powoda.

Mając na uwadze powyższe względy powództwo należało oddalić, o czym Sąd orzekł w sentencji wyroku. Ponieważ pozwany W. D. pomimo zawiadomienia, nie stawiał się na posiedzenia wyznaczone na rozprawę i nie wziął udziału w sprawie, z uwagi na treść art. 339 § 1 k.p.c. Sąd wydał wyrok zaoczny.

Z. 1) odnotować uzasadnienie,

2) odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć powodowi,

3) kal. 14 dni

W-w, 14.11.2013 r.